

[Elisabeth Bruun Olesen]

venter, at han, hvis han mente sit forslag så alvorligt, som jeg håber han gjorde, snart fremsætter et forslag, der bedrer kvindernes, de enlige mødres og børnenes situation, bl.a. ved at hæve dagpengesatserne, bistandssatserne og børnetilskuddene væsentligt, eller at han som et minimum fremsætter et forslag om, at folketinget nedsætter en kommission, der skal undersøge de sociale årsager til den prostitution, som hr. Kofod-Svendsen talte så meget om.

Poulsgaard (FP):

Statsministeren talte lige efter kommunevalget om faren for et rødt flertal. Det er jeg enig med statsministeren i. I går sagde statsministeren, at man ikke skulle sælge skindet, før bjørnen var skudt. Det er en god gammel regel, men hvad er det, statsministeren og hans forligspartier nu er i gang med?

Når nogle har sagt, at der er ikke forskel på socialdemokratiet og den regering, vi har, har jeg tit sagt: jo, der er en lille forskel, og den forskel er til det bedre. Men nu skal statsministeren altså ud at forklare, at han fremsætter og vedtager dagsordensforslag sammen med VS. Jeg er faktisk stolt af, at jeg ikke er blevet spurgt, om jeg ville være medforslagsstiller til den dagsorden. Det tager jeg som en stor tillidserklæring, for hvad er det egentlig, der står? Der står, at alle societetskvinder, folketingsmænd og ansatte i ministerierne samt en hel masse andre hvert femte år kan få en luksusferie på et eller andet flot hotel et eller andet sted på jordkloden. Det forpligter man sig til. Samtidig siger statsministeren, at nu skal vi til at spare. Hvornår begynder man at spare? Her var der et sted, hvor man kunne begynde at spare, uden at det gjorde ondt et eneste sted undtagen måske hos dem, der ikke fik den sommerferie på skatteydernes regning.

Selvfølgelig vil jeg opfordre til at stemme nej til det makværk af en dagsorden, der foreligger her. Man jeg er sikker på, at der er sådan en gruppedisciplin, at mange, skønt de faktisk er enige med mig, stemmer for dette her beskæmmende forslag.

Formanden sagde før, at der foregik en debat i salen. Ja men dette her er ikke så vigtigt, så det gør ikke så meget, at I snakker lidt.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Fru Dorte Bennedsen rejste spørgsmålet om kvindearbejdsløsheden og spurgte, om regeringen ville komme med yderligere forslag til bekæmpelse af kvindearbejdsløsheden, og om man har overvejelser herom også i forbindelse med arbejdet inden for Nordisk Råd. Jeg kan sige, at regeringen positivt vil overveje alle gode forslag, der kan begrænse kvindearbejdsløsheden i Danmark, men selvfølgelig også positivt vil overveje forslag, der kan bruges i nordisk sammenhæng til at bekæmpe kvindearbejdsløsheden, som for mig at se er et meget stort problem.

Fru Hanne Severinsen og fru Helle Degn har været inde på nogle betragtninger om, hvad der er kvindesag, og hvad der er politik, og om nu alt er politisk, som fru Helle Degn sagde. Det er jo et personligt spørgsmål, hvordan man opfatter det. Der er vel nogle ting, som er klart kvindepolitiske, og der er nogle ting, som er glidende. Man må vel også sige, at der har været nogle elementer på kvindekongresserne i 1975 i Mexico og i 1980 i København, som har været årsag til, at man ikke kunne få vedtaget en handlingsplan med concensus. Man kan have forskellig opfattelse af problemerne, men det er klart, at en amerikaner kan støtte et forslag om at bekæmpe terrorisme, men ikke, at terrorismen starter i Det Hvide Hus, eller at sionisme er lig racisme, eller, som jeg har været ude for, at kvinderne ville få reel ligestilling i hele verden, hvis man bare tog afstand fra det amerikanske SDI-projektfor-slag. Det ville nok være at overdrive.

Jeg forstod godt fru Elisabeth Bruun Olesens betragtninger om ledighedsstatistikken for mænd og kvinder inden for forskellige fag, men jeg mener stadig væk, det er rigtigt at konstatere, at der aldrig nogen sinde før i Danmarks historie har været så mange kvinder i beskæftigelse som nu. Vi har også set, at der er kommet flere kvinder i beskæftigelse inden for det sidste par år, samtidig med at ledigheden er steget, fordi tilgangen af kvinder til arbejdsmarkedet har været så stor. Men der har aldrig været så mange i beskæftigelse som nu, og det er efter min opfattelse også i sig selv en meget positiv udvikling.

Hr. Poulsgaard gjorde nogle betragtninger om, at der ikke var forskel på regering og opposition. Det mener jeg nu at både rege-